

[Energiministeren]

søgninger, der netop har været til behandling i ministeriet. Ved gennemgangen konstaterede jeg, at omkostningerne i de to selskaber faktisk var steget mærkbart i forhold til de øvrige selskabers. Det er klart, at en sådan udvikling måtte bremses, og jeg har derfor i konsekvens heraf meddelt selskaberne, at jeg kun delvis vil kunne imødekomme deres ansøgninger om lån for 1987.

Efter således at have sikret mig, at etablering af Jysk Naturgas ikke økonomisk berører de øvrige selskaber, og at der ikke sker en markant omkostningsstigning i Naturgas Syd og Midt-Nord, synes jeg, der er god mulighed for på en fornuftig måde at diskutere de øvrige problemer, Jysk Naturgas har rejst. Det er derfor min hensigt at fortsætte de drøftelser med de involverede selskaber, som startede allerede i november sidste år. Jeg vil endelig sørge for, at Folketingets energipolitiske udvalg inden udgangen af januar modtager en redegørelse for samtlige de rejste problemer vedrørende Jysk Naturgas.

Må jeg afslutningsvis gøre nogle enkelte bemærkninger – tiden tillader næppe, at jeg går alt for meget i dybden – yderligere til de enkelte ordførere.

Jeg vil understrege min taknemlighed over den positive modtagelse, mange af ordførerne har givet udtryk for, og pege på, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Nielson, sagde, at der jo er områder, hvor vi ser forskelligt på tingene. Det er klart, at Socialdemokratiet har én opfattelse af spørgsmålet om statsligt engagement i vores undergrund, og at regeringen har en anden opfattelse. Men på en række andre felter har vi samme opfattelse. Det gælder energibesparelser, vedvarende energi, elforsyning osv. Også det spørgsmål har fru Annelise Gotfredsen været inde på i sin ordførertale. Jeg synes, det er vigtigt, at vi konstaterer, at der her altså er et felt med hensyn til statsligt engagement, hvor vandene skiller.

Hr. Niels Anker Kofoed fra Venstre understregede behovet for, at vi fortsat interesserer os for biogassagen. Jeg har på det område, som allerede nævnt, taget initiativ til, at vi fik nedsat et særligt udvalg, der allerede i slutningen af denne måned vil komme med en handlingsplan for biogasområdet. Vi skal her passe utroligt på, at vi ikke kaster det danske samfund og de danske landmænd ud i fejlinvesteringer, og derfor har vi samlet

stor ekspertise i tæt samarbejde, hr. Tinning, med Miljøministeriet, Landbrugsministeriet og en række af dem, som kender biogasproblemerne, for at få et fornuftigt udspil på dette område.

Jeg har svaret hr. Riishøj, der mente, at der var for lidt handling og for få visioner. Det synes jeg, at jeg har gjort en del ud af.

Jeg vil afslutningsvis sige til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, der er mange interessante tanker i den diskussion, fru Lone Dybkjær rejser om målsætningen. Vores nuværende energipolitik er jo baseret på flerstregethed, på størst mulig selvforsyning og på energibesparelser, som er vigtige elementer. Jeg forstår, at fru Lone Dybkjær gerne ser nogle yderligere elementer draget ind, og jeg har naturligvis noteret mig de synspunkter, fru Lone Dybkjær har givet udtryk for.

Jeg vil godt sige til allersidst om Energiplan 1986, at det da er rigtigt, at jeg traf beslutning om, at den ikke skulle gennemføres, men det gjorde jeg faktisk i nøje overensstemmelse med energipolitisk udvalg. Og jeg vil fortsat være parat til at drøfte med udvalget, i hvilken form og på hvilken måde man ønsker at vi fortsætter disse redegørelser med hensyn til kommende planlægning på dette område.

Poul Nielson (S):

Jeg synes også, at fru Lone Dybkjærs opstilling, forsøg på en prioriteret målsætning, var interessant. Men det er sådan set den debat, vi har løbende.

Når fru Lone Dybkjær mener, at vi skal nedlægge Energirådet, så kan man jo da sige, at Energirådets bidrag forud for denne debat også er et element i en diskussion om vægtingen af målsætningerne. F.eks. skriver det direkte, at begrebet forsyningsikkerhed er rykket ned på et lavere niveau. Hertil må vi vel sige: jamen det er det jo kun, fordi vi har gjort det, vi har. Den strukturelle forsyningsikkerhed, vi har skabt i Danmark, og som altså er noget andet og bedre end en situationsbestemt forsyningsikkerhed, er ikke noget, der er kommet af sig selv. Kraftvarmeprojekterne er jo ikke kommet af sig selv. Naturgasprojektets realisering er sandt for dyden heller ikke bare lige sket med en frisk håndbevægelse i luften. Det er jo, fordi der har været bred enighed herinde om disse sto-